

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 10. juni 2013

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

MLN/ J.nr. 2013-3602

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 15. maj 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 251 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Benedikte Kiær (KF).

Spørgsmål nr. 251:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 15. maj 2013 fra Peter Harald Hansen, Dragør, vedrørende lange sagsbehandlingstider ved ansøgning af hjælpemidler til handicappede, jf. SOU alm. del bilag 249."

Svar:

En kommune skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i givet fald hvilken, jf. retssikkerhedslovens § 3.

På de enkelte sagsområder skal kommunerne fastsætte og offentliggøre frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet. Fristerne kan afhænge af de enkelte sagstyper, sagernes karakter og det serviceniveau, der lokalt er fastlagt af kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune. En borger skal have skriftlig besked, hvis fristen for at træffe afgørelse i en konkret sag ikke kan overholdes. Det skal i den forbindelse oplyses, hvor lang tid personen herefter kan forvente, der vil gå, før kommunen træffer en afgørelse.

Hvis en kommune har uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid, vil det eventuelt kunne sidestilles med et afslag på ansøgning med den virkning, at klageinstansen kan behandle sagen. Det vil dog komme an på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om sagsbehandlingstiden har en sådan længde, at det kan sidestilles med en afgørelse.

Netop for at gøre sagsbehandlingen så hurtig som mulig, har kommunerne i forbindelse med sager om genbevilling af et hjælpemiddel og en handicapbil mulighed for at bruge en forenklet sagsbehandlingsprocedure, hvor der ikke indhentes yderligere oplysninger. Det forudsættes, at ansøgerens funktionsnedsættelse og behov i al væsentlighed er uændret siden kommunens seneste afgørelse, og at ansøgeren afgiver en erklæring herom på tro og love.

Det er den enkelte kommune, der vurderer, om det er hensigtsmæssigt at anvende den forenkledede sagsbehandlingsprocedure. Hvis en kommune vurderer, at det er nødvendigt at oplyse en sag yderligere, skal den naturligvis kun gøre det i det omfang, det er nødvendigt for at træffe en korrekt afgørelse. I det til spørgsmålet vedlagte svar af 13. maj 2013 fra Københavns Kommunes socialforvaltning har kommunen oplyst om baggrunden for, hvorfor den ikke anvender den forenkledede sagsbehandlingsprocedure, og altså finder det nødvendigt at oplyse nogle sagstyper yderligere.

Afslutningsvist vil jeg gerne opfordre til, at kommunerne, hvor det konkret giver god mening, anvender den forenkledede sagsbehandlingsprocedure, både af hensyn til borgerne, men også af hensyn til kommunernes sagsbehandlingstider.

Karen Hækkerup

/ Hanne Stig Andersen